

**ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี**

**The Achievement of National Village and Urban Community According
to the National Strategy : A Case study of Pathum Thani Province**

ชัยพร โทนทอง¹

Chaiyaporn Thonethong

Received	Reviewed	Revised	Accepted
03/07/2019	15/07/2019	10/08/2019	19/08/2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง 2) ศึกษาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 3) ศึกษาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ และ 6) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี การวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพใช้การวิจัยภาคสนามจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มาจาก 7 อำเภอของจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 11 คน ประกอบกับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร และกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อยู่อาศัยจริงในเขตพื้นที่ศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 400 คน จากจำนวนประชากร 1,111,376 คน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, $S.D = 0.81$) (2) การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

¹ นักศึกษามหาวิทยาลัยชินวัตร

Students of Shinawatra University, E-mail : Bankjone.9@gmail.com

แห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$, S.D=0.84) (3) การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D=0.86) (4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีค่า $r=0.798$ ($p<0.01$) ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (5) ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ พบว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีค่า $r=0.406$ ($p<0.01$) ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ (6) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ ร้อยละ 25.0 ซึ่งข้อมูลและข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้กับคณะกรรมการ ผู้นำชุมชน และสมาชิกในชุมชน พัฒนาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดปทุมธานี ให้มีระบบการจัดการที่ดี มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาสนับสนุน

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ , กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง, ยุทธศาสตร์ชาติ

Abstract

This research aims to 1) study the factors affecting the achievement of management of National Village and Urban Community Fund. 2) To study the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy. 3) To study the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy. 4) To study the

relationship between factors affecting the achievement of the management of National Village and Urban Community Fund and the management of National Village and Urban Community Fund by focus on the achievement according to the National Strategy. 5) To study the relationship between the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy and the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy. And 6) to study the problems and obstacles in the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy : A case study of Pathum Thani Province. The research is a mixed method research. For the qualitative research, the researcher collected data by using in-depth interviews with the experts and executives of various departments related to the National Village and Urban Community Fund from 7 districts of Pathum Thani Province with a total of 11 people. Together with the quantitative research on population and sample groups of people who live in the study area with a total of 400 people from the population of 1,111,376 people by using the questionnaire as a tool to collect data. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean and standard deviation, and Pearson product-moment correlation coefficient.

The research results are as follows : (1) Factors affecting the management of National Village and Urban Community Fund had the mean in overall at a high level ($\bar{X}$ =4.00, S.D.=0.81). (2) The management of National Village and Urban Community Fund had the mean in overall at a high level ($\bar{X}$ =3.56, S.D.=0.84). (3) The management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy had the mean in overall at a high level ($\bar{X}$ =3.78, S.D.=0.86). (4) The relationship between factors affecting the achievement of the management of National Village and Urban Community Fund and the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy found out that the factors affecting the achievement of management of National Village and Urban Community Fund were positively correlated with the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy with $r=0.789$ ($p<0.01$), which showed that there is a significant

statistical relationship at level 0.01. (5) The relationship between the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy and the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy found out that the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy were positively correlated with the management of National Village and Urban Community Fund that focus on the achievement according to the National Strategy with $r=0.406$ ($p<0.01$), which showed that there is a significant statistical relationship at level 0.01. and (6) Problems and obstacles in the management of National Village and Urban Community Fund according to the National Strategy : A case study of Pathum Thani Province showed that most of the problems are about supporting the development of database, knowledge, technology and innovation, which the development of a database system for the National Village and Urban Community Fund in this area is 25% accurate. The information and findings from this study can be used as the guidelines for the committee, community leaders and member of National Village and Urban Community Fund of Pathum Thani Province to have a good management system that is effective and consistently efficient, consistent with the objectives of the National Village and Urban Community Fund, including using modern technology to support.

Keywords : Achievement, National Village and Urban Community, National Strategy

บทนำ

ความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมถือเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ กลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาทั่วโลกจำนวนมากจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศควบคู่ไปกับแผนแก้ไขปัญหาคความยากจนและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความยากจนจึงเป็นปัญหาหลักทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากประชาชนกลุ่มนี้ขาดโอกาสในการสร้างรายได้และการเข้าถึงแหล่งทุนที่เท่าเทียมกัน แนวทางการแก้ไขปัญหาคความยากจนและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ในหลายประเทศพบว่า การใช้นโยบายการกระจายรายได้ไปสู่ชนบทเพื่อทดแทนการเข้าถึงแหล่งทุนของกลุ่มที่ยากจนหรือผู้ที่มีรายได้ไม่เกินเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนดไว้ โดยการกำหนดนโยบายระดับประเทศให้เกิดการสร้างงาน การพัฒนากระบวนการผลิต และการลงทุนในทรัพย์สิน ซึ่งส่งผลทางอ้อมต่อการสร้างรายได้สำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยและยากจน (Ravallion, 2012 : 42) ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศที่

ประสบปัญหาในระบบเศรษฐกิจได้ใช้ระบบสถาบันการเงินขนาดเล็ก (Microfinance) เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจระดับฐานราก ลดความเหลื่อมล้ำและความยากจนโดยยึดหลักเศรษฐศาสตร์การเงินเป็น การศึกษาถึงสถาบันการเงินและการดำเนินงานนโยบายมีผลกระทบต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อบุคคลและองค์ประกอบต่างๆ เช่น ค่าแรง อัตราดอกเบี้ย การออม การลงทุน และ ปริมาณการจ้างงาน (Asian Development Bank. [ADB], 2010 : 36) ดังนั้น สถาบันการเงินขนาดเล็ก (Microfinance) จึงเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์และอุปทานของเงิน มีบทบาทต่อการกำหนด ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจฐานราก ตามบทบาทหน้าที่และอิทธิพลของเงิน รวมทั้งระบบสินเชื่อของ สถาบันการเงินที่มีผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแก้ปัญหาความยากจน โดยทำหน้าที่จัดสรรเงิน ออมทั้งระบบให้แก่ผู้ประกอบการหรือผู้ที่ต้องการนำเงินไปลงทุนเพื่อการดำเนินงานทางธุรกิจ ซึ่งจะ ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ (Battilana, J. & Dorado, S., 2010 : 1430) ส า ห ร้ บ ประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจระดับฐานราก ลดความเหลื่อมล้ำและความยากจนมีการยึด หลักตามแนวยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายภาครัฐบาลที่มีความสำคัญและชัดเจนต่อการเพิ่มโอกาสเข้าถึง แหล่งเงินทุนในระบบของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยตามมาตรการของกระทรวงการคลัง ด้วยกระบวนการให้ สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขความเดือดร้อนของเกษตรกรผ่านองค์กรการเงินชุมชนที่มีศักยภาพ ทั้ง กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และสถาบันการเงินชุมชน ซึ่งปัจจุบัน มีจำนวนกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมืองทั้งสิ้น 79,593 กองทุน สมาชิกประมาณ 13 ล้านคน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่ สามารถยกระดับขึ้นเป็นสถาบันการเงินชุมชนทั่วประเทศ จำนวน 2,560 แห่ง มีเงินทุนหมุนเวียนกว่า 308,866 ล้านบาท แยกเป็นเงินจัดสรรจากรัฐ 200,606 แสนล้านบาท เงินสินเชื่อจากโครงการและ มาตรการสำคัญ เช่น โครงการสนับสนุนและพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง 4 หมื่นล้านบาท โดย ธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สนับสนุนมาตรการส่งเสริม ความเป็นอยู่ระดับหมู่บ้าน ให้องค์กรการเงินชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

จังหวัดปทุมธานีมีการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองโดยน่านโยบายหลักจาก พ.ร.บ.กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 และระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารโครงการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนอย่างยั่งยืน โดยศาสตร์ พระราชาตามแนวทางประชารัฐ ถือเป็นนโยบายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และลดจำนวนหนี้ในระบบ เพื่อลดความเดือดร้อนของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและด้อยโอกาส รวมไปถึงการนำสมาชิกองค์กรการเงิน ชุมชนทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มศักยภาพการหารายได้ ให้เกิดความ เข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นหลุดพ้นจากวงจรหนี้ในระบบและดำรงชีพได้อย่างปกติ ความชัดเจนเชิง นโยบายภาครัฐฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ที่รัฐบาลได้นำ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับ

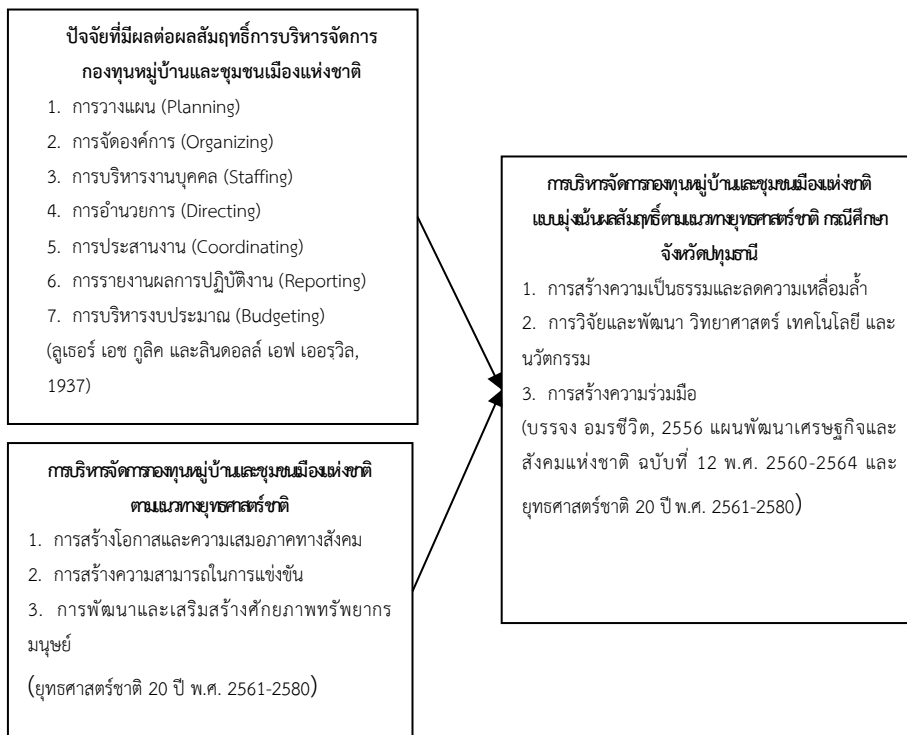
ที่ 12 ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางให้กับคณะกรรมการผู้นำชุมชน และสมาชิกในชุมชน พัฒนาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดปทุมธานี ให้มีระบบการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาสนับสนุน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรในการศึกษา สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ เป็นการเลือกผู้มีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จังหวัดปทุมธานี ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนจาก 7 อำเภอ คือ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอหนองเสือ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา และอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยถือเอาเกณฑ์จำนวนประชากรในจังหวัดปทุมธานีเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1,111,376 คน (Pathum Thani Provincial Statistical Office, 2560 : 10)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่มดังนี้

-กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยทำการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

จังหวัดปทุมธานี คือ ผู้อำนวยการและหัวหน้าสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 9 คน มาจาก 7 อำเภอของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอหนองเสือ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา และอำเภอสามโคก รวมจำนวน 11 คน

-กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชาชนในเขต 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอหนองเสือ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา และอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1968 : 725) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นกำหนดสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้ง 7 อำเภอ ตามระบบการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Quota Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชุด ประกอบด้วย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) สำหรับสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ผู้อำนวยการและหัวหน้าสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จำนวน 2 คน และเจ้าหน้าที่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 9 คน มาจาก เขต 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอหนองเสือ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา และอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยมีประเด็นคำถามหลัก ครอบคลุมคำถามการศึกษา

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิดและปลายเปิด วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งโครงสร้างของคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพหลัก และ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, Rensis A. 1961) โดยมีคำถามจำนวน 40 ข้อ (ข้อ 1-40)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
แห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็น
แบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของลิเคิร์ต
(Likert Scale) โดยมีคำถามจำนวน 11 ข้อ (ข้อ 41-51)

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
แห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ลักษณะ
แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตาม
รูปแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีคำถามจำนวน 12 ข้อ (ข้อ 52-63)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีการ
วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการกำหนดสาระสำคัญของการ
บริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม
สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ (1) วิเคราะห์หาค่าสถิติพรรณนา (Descriptive) ได้แก่
ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) โดยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางและแผนภาพประกอบคำอธิบาย (2)
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของข้อมูลที่ได้ ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient)

ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนงานการวิจัย (Term of Research) ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.
2561 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2562

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และ
เพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 อายุ มากกว่า 60 ปี มากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็น
ร้อยละ 27.0 ระดับการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มากที่สุด จำนวน 108 คน คิด
เป็นร้อยละ 27 อาชีพหลัก ประกอบอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็น
ร้อยละ 23.5 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ
28.8

2. การวิเคราะห์แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, $S.D=0.84$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ และการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, $S.D=0.81$) โดยรายด้านการสั่งการชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองรับคำสั่งยอมรับและนำไปปฏิบัติ และรายด้านกำหนดการประสานงานความร่วมมือของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.15 และรายด้านจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.66

4. การวิเคราะห์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$, $S.D=0.84$) โดยรายด้านการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน และรายด้านการยกระดับคุณภาพกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.08 และรายด้านการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.07

5. การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, $S.D=0.86$) โดยรายด้านมีการจัดสรรผลประโยชน์ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.01 และรายด้านมีการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.57

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี แสดงให้ทราบว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีค่า $r=0.798$ โดยมีค่า $p=0.000$ ($p<0.01$) ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี แสดงให้ทราบว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมุติฐานกล่าวคือ การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีค่า $r=0.406$ โดยมีค่า $p=0.000$ ($p<0.01$) ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ที่มีความถูกต้องแม่นยำ ร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ ด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 18.7 ด้านการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ร้อยละ 31.5 ด้านการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 16.8 ด้านการจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 4.0 และด้านการเผยแพร่กิจกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ทราบเป็นระยะๆ ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรายด้านการสั่งการชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองรับคำสั่งยอมรับและนำไปปฏิบัติ และรายด้านกำหนดการประสานงานความร่วมมือของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.15 และรายด้านจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.66 อธิบายได้ว่า รายด้านการสั่งการชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองรับคำสั่งยอมรับและนำไปปฏิบัติ และรายด้านกำหนดการประสานงานความร่วมมือของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ มีค่าสูงสุด สอดคล้องกับการศึกษาของ SukandaPewondee, Usanee Sengpanich and Thammathinna Srisuphan (2558 : 132) ศึกษาแนวทางการบริหาร

จัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในเขตตำบลท่าหมื่นราม อำเภอนาทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า การพัฒนาการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านมีการจัดบอร์ดแนะนำคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและหน้าที่ความรับผิดชอบในการสั่งการชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองรับคำสั่งยอมรับ และนำไปปฏิบัติ มีการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน รวมทั้งกำหนดการประสานงานความร่วมมือของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่เป็นระบบ และมีหลักเกณฑ์ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Kittichai Nualthong (2560 : 17) ศึกษารูปแบบและผลสัมฤทธิ์ของการแปรสภาพกองทุนหมู่บ้านและกลุ่มการเงินขนาดเล็กเป็นองค์กรการเงินชุมชนที่เข้มแข็ง พบว่า การประสานงานความร่วมมือของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งและพัฒนาไปสู่การบูรณาการของกองทุนบ้านและชุมชนเมือง ทำให้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองประสบความสำเร็จ และก้าวทันเทคโนโลยีที่ทันสมัย และรายด้านจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Phicha Bowornphokinkul and Phiphat Thaiarry (2559 : 428) ศึกษาการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษา ตำบลวังกรด อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยในด้านเงินทุนที่จะต้องตอบสนองต่อการจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นไปอย่างล่าช้า จึงส่งผลต่อการปฏิบัติงาน อาจนำมาซึ่งความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์

2. การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี จากผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรายด้านการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน และรายด้านการยกระดับคุณภาพกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.08 และรายด้านการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.07 อธิบายได้ว่า รายด้านการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน และรายด้านการยกระดับคุณภาพกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง มีค่าสูงสุดสอดคล้องกับการศึกษาของ Pakdeewut (2012 : 13) ศึกษาการพัฒนากองทุนหมู่บ้านเป็นสถาบันการเงินชุมชนแบบยั่งยืน พบว่า กระบวนการพัฒนากองทุนหมู่บ้านเป็นสถาบันการเงินชุมชนที่มีคุณภาพของกองทุนหมู่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของชุมชน และกลุ่มประชากรในชุมชน เช่น การอบรมให้ความรู้แก่สมาชิก และคณะกรรมการ ในการดำเนินงานจำเป็นต้องใช้ระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย มารองรับ เพื่อการยกระดับคุณภาพกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

สามารถควบคุม และติดตามตรวจสอบได้ และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและกองทุนในชุมชนเมืองให้เข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป และรายด้านการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Srivastava and Paritosh. (2005 : 42) ศึกษาบทสรุปของผู้ยากไร้และพื้นที่ว่างเปล่าในชุมชน พบว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีภาวะการเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ เป็นที่ยอมรับของประชาชนที่จะบริหารจัดการเงินกองทุน และจะต้องมีการตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง รวมทั้งต้องมีการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ทั่วถึง เพื่อการพัฒนาอาชีพ และสร้างงานสร้างรายได้

3. การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรายด้านมีการจัดสรรผลประโยชน์ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.01 และรายด้านมีการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3.57 อธิบายได้ว่า รายด้านมีการจัดสรรผลประโยชน์ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีค่าสูงสุด สอดคล้องกับการศึกษาของ Chayanon Nutphakpathompob et al (2558 : 95) ศึกษาแนวทางการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองได้ให้ความสำคัญกับการจัดสรรผลประโยชน์ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 91 นอกจากนี้ก็ให้ความสำคัญกับผู้นำ และคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการกองทุนให้ประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดความยั่งยืนของกองทุน และรายด้านมีการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ มีค่าต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kittichai Nualthong (2560 : 17) ศึกษารูปแบบและผลสัมฤทธิ์ของการแปรรูปกองทุนหมู่บ้านและกลุ่มการเงินขนาดเล็กเป็นองค์กรการเงินชุมชนที่เข้มแข็ง พบว่า เทคโนโลยีที่นำมาพัฒนานวัตกรรมกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ขาดการพัฒนาฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องและแม่นยำในการดำเนินงาน และการให้บริการแก่สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จึงต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัยในการนำมาใช้พัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี แสดงให้ทราบว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมุติฐาน กล่าวคือ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีค่า $r=0.798$ โดยมีค่า $p=0.000$ ($p<0.01$) ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับการศึกษาของ Phicha Bowornphokinkul and Phiphat Thaiarry (2559 : 428)) ศึกษาการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษา ตำบลวังกรด อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง คือ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในการบริหารจัดการกองทุนซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กองทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติกับการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี แสดงให้ทราบว่า ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมุติฐาน กล่าวคือ การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติมีความสัมพันธ์กับ

การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีค่า $r=0.406$ โดยมีค่า $p=0.000$ ($p<0.01$) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับการศึกษาของ SukandaPewondee, Usanee Sengpanich and Thammathinna Srisuphan (2558 : 132) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในเขตตำบลท่าหมื่นราม อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การบริหารจัดการกองทุนตามหลักการบริหารจัดการที่ดีของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านนิติธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านคุณธรรม ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความคุ้มค่า และด้านความโปร่งใส และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจนเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ และเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา โดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

6. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่าส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ที่มีความถูกต้องแม่นยำ ร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ ด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 18.7 ด้านการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ร้อยละ 31.5 ด้านการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 16.8 ด้านการจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ร้อยละ 4.0 และด้านการเผยแพร่กิจกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ทราบเป็นระยะๆ ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลมิติของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของพื้นที่ที่มีความถูกต้องแม่นยำ สอดคล้องกับการศึกษาของYupaporn Bunditput et al (2561 : 970) ศึกษารูปแบบการจัดการกองทุนหมู่บ้านบ้านไพรพน ตำบลศรีภูมิ อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสร้างจิตสำนึกและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนร่วมกัน รวมทั้งยังประสบกับปัญหาด้านความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่มีความถูกต้องเท่าที่ควร ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี ประสบปัญหาด้านการจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และด้านการเผยแพร่กิจกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ทราบเป็นระยะๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ SukandaPewondee, Usanee Sengpanich and Thammathinna Srisuphan (2558 : 132) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกองทุนของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในเขตตำบลท่าหมื่นราม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปัญหาในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกองทุน ขาดการเผยแพร่กิจกรรม และขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกองทุน นอกจากนี้ก็ยังขาดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับคณะกรรมการของกองทุน ทำให้การเข้ารับบริการในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองสามารถนำการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองควรมีการรับฟังความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ โดยการจัดประชุมทุกเดือน

1.3 การประเมินปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขร่วมกันระหว่างสมาชิกและคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง บทบาทตามภาระหน้าที่ และบทบาทที่คาดหวังของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อให้ทราบว่าคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่หรือไม่ เพียงใด

2.2 การศึกษารูปแบบในการดำเนินงานของกองทุนอื่นๆ ที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อใช้เป็นแนวทางและต้นแบบที่ดีให้กับชุมชนในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

เอกสารอ้างอิง

- Asian Development Bank. [ADB], 2010. *2009 Annual Report : Compliance Review Panel*. Mandaluyong City : Asian Development Bank,
- Battilana, J. & Dorado, S. (2010). *Building sustainable hybrid organizations : The case of commercial microfinance organizations*. Academy of Management Journal, 53 : 1419-1440.
- Chayanon Nutphakpathompob et al. (2558). “The guidelines for sustainable administration of nation village and urban community fund : A case study of Phetchabun province, Thailand”. *Modern Management Journal*, 13 (2) : 93-101. [In Thai].
- Kittichai Nualthong. (2560). *Achievement and Model of Transformation Village funds and small financial Groups are Strengthen the Corporate financial community*.

Research and Development Center, Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives. [In Thai].

Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York : McGraw-Hill Book Company Inc.

Pakdeewut, J. (2012). “The Development of Village Fund into an Integrated Community Financial Institution”. *Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanities, and Arts*. 12(2) : 7-34.

Pathum Thani Provincial Statistical Office. (2560). *Pathum Thani Province Statistics Report 2017*. Pathum Thani : Pathum Thani Provincial Statistical Office. [In Thai].

Phicha Bowornphokinkul and Phiphat Thaiary (2559). “Village and Urban Community Fund Management for Community Development : A case study of Wang Krot Subdistrict, Bang Mun Nak District Pichit province”. *Graduate School Journal*, (3) p.425-437. [In Thai].

Ravallion, M. (2012). *Growth, inequality and poverty*. Looking beyond averages. Washington, DC : World Bank.

Srivastava and Paritosh. (2005). *Reducing Poverty and Empowering Communities*. *Un Chronicle*. 42 (3) : 45–46. [In Thai].

SukandaPewondee, Usanee Sengpanich and Thammathinna Srisuphan. (2558). “Management Practices to Optimize the Fund Management Fund in Tambon Tha Muen Ram Wangthong District of Phitsanulok Province”. *Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University*, 1 (2), p. 125-141. [In Thai].

Yamane, Taro. (1968). *Mathematics for economists; an elementary survey*. Prentice-Hall Inc. New Jersey .

Yupaporn Bunditput et al. (2561). “The Model of Fund Management of Baan Sai Pwan Village, Sri Phum SubDistrict, Krasang District, Buriram Province”. *The 2nd National and International Research Conference 2018 : NIRC II 2008*. [In Thai].